

Onder de leden

Lisa Rietveld

Lisa Rietveld (1996) schrijft liedjes, zingt, speelt piano en produceert. Onder haar artiestennaam Leah Rye bracht ze vorig jaar het album *Symbiosis* uit.

Waar ben je nu mee bezig?

'Met mijn tweede album, we zitten midden in de opnames. Ik doe veel alleen, maar werk wel nauw samen met producer/mixer Tim Schakel, mijn rechterhand. Meestal heb ik al een idee waar het heen moet qua geluid. Dan neem ik in mijn eigen studio demo's op, met alle instrumenten die ik een beetje beheers. Dit keer heb ik mijn bandleden er al in een vroeg stadium bij gevraagd omdat ik een andere werkwijze wilde proberen waarbij ik alles in de ruimte doe met de mensen met wie ik het ga maken. Iets meer zoals het vroeger gebeurde, zeg maar. In plaats van eerst de ritmesectie en dan de harmonische instrumenten opnemen, beginnen we nu met alle zang en bouwen we daar een wereld omheen. We bepalen dus ook de groove naar aanleiding van hoe ik het zing in plaats van te zingen op een groove. Tim is zijn studio nog aan het bouwen, dus we zitten tussen de bouwlampen, maar dat heeft ook wel weer wat. Er is weinig budget, dus we moeten het doen met onze eigen spullen.'

Een crowdfundingactie moet het album mede mogelijk maken. 'Het is lastig om steeds nieuwe dingen te maken en te zorgen dat daar geld voor is. Een vinylplaat laten maken kost bijna twintig euro per stuk, daar verdien je niks op. Ik ben mijn eigen label, dus alle kosten maak ik zelf. Je verdient wel alles terug, maar je moet toch eerst investeren.'

Haar in oktober 2023 verschenen debuutalbum *Symbiosis* was negen maanden eerder al gemixt en gemasterd. Positieve reacties op de tussentijds gelanceerde nummers gaven haar het vertrouwen om door te gaan met schrijven. 'Dat ging snel deze keer, voor mijn gevoel viel alles er zo *plop-plop* uit. Normaal ben ik echt langzaam, ik denk dat ik goed in mijn vel zat. Met Tim heb ik ook het vorige album al gemaakt, dus dat voelt vertrouwd. Daardoor denk ik ook: we gaan dit tweede album gewoon maken, het komt goed.' Onzekerheid zal er altijd zijn. 'Zodra het business wordt, dat

is het uiteindelijk ook, komt er druk bij kijken. Je wilt dat je werk wordt gezien zodat je er iets mee kan verdienen en daardoor weer nieuwe dingen kan maken. Twijfel over het muzikale deel heb ik niet, want dat kan ik, ik ben dit immers aan het doen. Zodra je iets naar buiten brengt, moet je ineens allerlei doelen halen, wordt er gekeken naar het aantal streams et cetera. Ik denk dat daar de grootste twijfel zit, voor mij en voor velen.'

De muziek van haar tweede album zal herkenbaar zijn als de hare, maar toch anders klinken. 'Ik wilde het een stuk organischer maken. Meteen goede, bruikbare opnames maken. Liedjes aanvullen in plaats van opnieuw arrangeren. Voorheen nam ik dingen op en dan nog een keer met de goeie microfoon, dat haalde soms het leven eruit. Als je bij je eerste idee blijft werkt dat ook sneller.' Het dromerige, melancholische geluid dat haar muziek kenmerkt gaat er niet meer uit, zegt ze. 'Dat zit gewoon in mij. Ik speel, onbewust, veel met majeure

en mineur binnen hetzelfde akkoord. Misschien dat het daardoor wat donkerder, wat melancholischer klinkt. Het gaat vanzelf, geen idee waar dat vandaan komt. Ik vind het leuk om te puzzelen met muzikale ideeën en met tekstideeën. Dat schrijfproces vind ik vaak ook wel zwaar, vooral als het af moet. Ik heb nu ook weer zo'n liedje liggen. Dat wordt heel vet, maar het afmaken schuif ik steeds voor me uit. Uiteindelijk is het ook gewoon hard werken. Het blijft interessant, dat niet te sturen schrijfproces.' De release staat gepland voor februari 2025. 'Ik kan mijzelf goed deadlines opleggen, want ik wil door. Als ik iets heb geleerd is het dat je beter continu nieuwe dingen kan maken dan oude blijven herschrijven. In de huidige tijd, zeker met streaming, is het belangrijk dat je niet te lang van de radar verdwijnt.

Ik zal niet elke maand nieuwe muziek uitbrengen, maar het lijkt mij goed om na je eerste album binnen anderhalf à twee jaar in elk geval een ep of weer een album uit te brengen. Mensen zijn je tegenwoordig zo weer vergeten. Ik heb het geluk dat ik al veel geschreven heb, daarom kunnen we ook die volgende stap maken.'

Naast haar eigen project, en haar rol als toetsenist in de band Cape Sleep van Kim Janssen, geeft zij één dag per week zang-, piano- en songwritinglessen op een muziekschool in haar geboortestad Purmerend. 'Ik heb daar zelf als kind gezongen, in een koor. Een fijne school om te werken, ik kan er mijn eigen tijd bepalen. Het leukste om te geven zijn de songwritinglessen, dat zou ik wel mijn hele leven willen blijven doen. Dan komen mensen zelf met ideeën, fantastisch als je ze zo verder kan sturen.'

Waarom ben je onlangs lid geworden van de Ntb/Kunstenbond?

'Ik liep al een tijdje te denken: wanneer ga ik dat doen? Ik wil graag op de hoogte zijn van subsidieaanvragen en mijn instrumenten betaalbaar verzekeren. Toen dacht ik: ik ga gewoon lid worden. Ik vind het prettig dat je bij zo'n collectief kan zitten. Ik denk dat het goed is om alles met elkaar te verbinden, dat je wat meer voelt: we werken wel allemaal apart maar we zijn uiteindelijk allemaal kunstenaar.'

Jimmy Tigges

foto: Minkie Faber